

det meget gjerne være Tilfældet, at Lyndet med god Grund og god Nytte kunde sige: Fordi det er et Skudsmaal af N. N., og hvordan hans Skudsmaal ere, og hvad de have at betyde, behøver jeg ikke at sige; derfor har jeg tilintetgjort det. — Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kimestad) — det glemte jeg at omtale, da jeg sidst havde Ordet — meente, at det dog var ubilligt at dømme en Huusbond, fordi han med Lyndets Samtykke, og maastee endogsaa efter dets Opfordring, havde skrevet i Skudsmaalsbogen, saa svarer jeg dertil: Ja, det er ikke pænt af Lyndet, naar det har opfordret eller givet sit Samtykke til at skrive Skudsmaalet, saa at gjøre en Sag af, at Huusbonden har skrevet det; men hvorfor skriver han? Han kan jo lade være at skrive, saa er han sikker paa, at han ikke kommer i Forlegenhed; da han veed, at det er ham forbudt at skrive i Skudsmaalsbogen, saa er han virkelig ikke aldeles sagesløs; naar han dog gjør det, saa er det dumt af ham at gjøre det, selv paa Opfordring, og saa faaer han ligge, som han har redet. Jeg huster ikke, hvilket æret Medlem det var, som saa flot slog paa, at man dog ikke behøvede at forbyde Indspølsen af ethvert Skudsmaal i den saakaldte Skudsmaalsbog, men at det godt kunde stee med Lyndets Tilladelse. For dette Tilfælde har netop det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds vist, at naar en saadan Tilladelse fandt Sted, kunde Den, der havde benyttet sig af den til at skrive, bagefter komme til at fortryde det; man kunde da nemlig paalægge ham at bevise, at han havde faaet denne Tilladelse, og dette Bevis kunde maastee briste, hvilket man ikke burde udsætte ham for. Hertil kommer endnu, at, kan en Huusbond overhovedet skrive i Skudsmaalsbogen, indføre et godt Skudsmaal i den, saa vil der slutes som saa: Ethvert Lynde vil gjerne have et godt Skudsmaal, og havde det havt det ringeste Haab om at faae et godt Skudsmaal af Huusbonden, saa havde det bedt ham om eller tilladt ham at skrive det, men der er Intet skrevet, og allsaa er det, at der Intet er skrevet, i og for sig et daarligt Skudsmaal. Det er derfor min Overbeviisning, at der ingen Mellemvei er imellem det, som nu fin-

der Sted, og det, jeg har tilladt mig at foreslaae, det vil sige, ingen fornøftig og ønskelig Mellemvei, og derfor maa man paa ingen Maade blive staaende ved at lade det beroe paa en Overenskomst mellem Huusbonden og Lyndet, om der skal skrives eller ikke, men det maa aldeles forbydes at skrive i Skudsmaalsbogen, for ikke at gjøre det, at der ikke er noget Skudsmaal der, til det Samme som et daarligt Skudsmaal.

Formanden: Folkethingsmanden for Skanderborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Jensen: Jeg skal ikke forlænge Forhandlingerne om denne Sag med at gjøre de Bemærkninger, som jeg forøvrigt maatte finde mig opfordret til, da Tiden nu er saa langt fremrykket; der er kun to Punkter, som det maa være mig tilladt at gjøre et Par korte Bemærkninger om. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) fremførte i sit Foredrag, hvori han bemærkede, at han overhovedet ikke vilde gaae ind paa at forsvare den Paastand, han havde opstillet, et Argument imod det, jeg havde stillet som et ønskeligt Formaal, nemlig at ophæve hele Lyndelovgivningen, og dette Argument maa det være mig tilladt at berøre, fordi det efter min Overbeviisning er aldeles uholdbart, og fordi jeg, ifølge min Stilling til Sagen, maa føle mig forpligtet til at belyse det. Han gjorde nemlig opmærksom paa, at Lyndelassen vilde være daarlig tjent med Ophævelse af Lyndelovgivningen, fordi den derved vilde gaae glip af de Rettigheder, som denne sikrer den; men det ærede Medlem imødegik selv dette Argument, inden han havde endt sine Bemærkninger, idet han indrømmede, at der ikke vilde være det Mindste til Hinder for, at de Rettigheder, som Lyndelovgivningen tilfikkere Lyndet, vilde dette kunne opnaae gennem en almindelig Contract. Det ærede Medlem meente imidlertid, at en saadan Contract kunde man ikke vente, at Lyndet paa dets nuværende Udviklingstrin vilde sørge for at faae bragt istand. Jeg anseer det imidlertid for en Selvfølge, at, hvis man ophævede Lyndelovgivningen, saa vilde der ganske na-